

Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu Eşliğinde Görülen İletişim Bozukluğuna Yönelik Hibrit Terapötik Yaklaşım: Olgu Sunumu

A Hybrid Therapeutic Approach for Communication Disorder Accompanied by Developmental Coordination Disorder: A Case Report

Cumhur Bilgin¹, Derya Pancar²

¹Bağımsız Araştırmacı, Ankara, Türkiye

¹Independent Researcher, Ankara, Türkiye

²Yüksek İhtisas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü, Ankara, Türkiye

²Yüksek İhtisas University, Faculty Of Health Sciences, Department of Language and Speech Therapy, Ankara, Türkiye

ÖZ

Giriş: Bu olgu sunumunda, gelişimsel koordinasyon bozukluğu (GKB) eşliğinde iletişim bozukluğu bulunan bir çocuğa yönelik dil ve konuşma terapisi süreci aktarılmıştır. İletişim bozuklukları, dilin ses bilgisi, söz dizimi, biçim bilgisi, anlam bilgisi ve pragmatik alt bileşenlerinde yaşanan sorunları kapsamaktadır. GKB ise motor koordinasyon becerilerinin edinimi ve uygulanmasında zorlanma, yavaşlık ve yetersizlikle tanımlanmaktadır (DSM-5).

Olgu: 4,5 yaşında erkek olgu 2,5 yaşındayken, aile konuşma gecikmesi şikayetiyle dil ve konuşma terapistine başvurmuştur. Alınan öyküde beslenme, yutma ve emeklemede bir problem yaşanmadığı, 17 aylıkken yürüdüğü belirtilmiştir. Yapılan gözlemsel dil ve konuşma değerlendirmesinde iletişim becerilerinden sıra alma ve iletişime niyetin sınırlı olduğu; göz kontağı ve ortak ilgiyi ise kazanmadığı belirlenmiştir. DİLTAR (Dil Gelişimi Tarama Envanteri) değerlendirmesinde 10 sözcük ürettiği (aile bireyleri ve basit isimler) belirlenmiştir. Konuşma anlaşılabilirliğinin %30'un altında olduğu, jest ve mimik kullanımının olmadığı görülmüştür. Formal değerlendirme aracına kooperasyonu olmadığı için DİLTAR yapılmıştır. Sözcük dağarcığı ve söz öncesi iletişim becerileri, dil ve konuşma performansının 1 yaş düzeyinde olduğunu düşündürmüştür. Fizyoterapist tarafından GKB tanısı almış ve desteklenmiştir.

Oral motor değerlendirmede dilde hipotoni ve oral motor hareketlerde kısıtlılık gözlenmiştir. Ritmik olmayan, yavaş diadokokinetik hız saptanmıştır. İki yıl boyunca toplam 300 seans dil ve konuşma terapisi yapılmıştır. Doğal ve yarı yapılandırılmış dil edinim yaklaşımları hibrit şekilde uygulanmıştır. İletişim, alıcı ve ifade edici dil becerileri eş zamanlı olarak desteklenmiştir. Takip sürecinde sözel çıktıların artmasıyla görülen ünlü hataları ve oral motor planlama ve programlama becerilerindeki zayıflık çocukluk çağı konuşma apraksisi ile karakterize olup, konuşma sesi üretimini ve konuşma anlaşılabilirliğini olumsuz yönde etkilemiştir.

Sonuç: Yapılan TEDİL (Türkçe Erken Dil Gelişim Testi) değerlendirmede, vakanın eşdeğer alıcı dil yaşı 4 yıl üç ay, ifade edici dil yaşı 4 yıl bir ay olarak belirlenmiştir. Pragmatik bileşen dışında dilin tüm bileşenlerinde yaş düzeyine yakın performans sergilemektedir. Göz kontağı becerisinde beklenen gelişimsel düzeye erişilememiştir. Oral motor koordinasyonda iyileşme görülmüştür ancak düşük konuşma anlaşılabilirliği nedeniyle terapi süreci akranlarının düzeyine ulaşmaya kadar sürdürülecektir.

Anahtar Sözcükler: İletişim bozukluğu, konuşma apraksisi, gelişimsel koordinasyon bozukluğu

ABSTRACT

Introduction: This case report aims to present the speech and language therapy process for a child with a communication disorder accompanied by developmental coordination disorder (DCD). Communication disorders involve difficulties in phonology, syntax, morphology, semantics, and pragmatics. DCD is characterized by difficulty, slowness, and inadequacy in acquiring and executing motor coordination skills (DSM-5).

Case: A 4-year and 6 month-old male patient was first referred to a speech and language therapist at 2 years and 6 months due to parental concerns regarding delayed speech. Developmental history indicated no feeding, swallowing, or crawling difficulties, and the child walked at 17 months. Observational language assessment revealed limited turn-taking and communicative intent, with absence of eye contact and joint attention. According to the Language Development Screening Inventory (DİLTAR), he produced 10 words (family members' names and simple nouns). Speech intelligibility was below 30%, and no gestures or facial expressions were observed. Formal assessment could not be performed due to lack of cooperation; however, vocabulary and prelinguistic communication skills suggested language performance at the level of a 1-year-old. A physiotherapist confirmed the DCD diagnosis.

Oral motor assessment revealed tongue hypotonia and restricted oral motor movements, with slow and irregular diadokokinetik rates. The child received a total of 300 speech and language therapy sessions over two years. Hybrid approaches combining naturalistic and semi-structured language acquisition methods were applied, simultaneously supporting communication, receptive, and expressive language skills. During follow-up, increased verbal output revealed vowel errors and weaknesses in oral motor planning and programming, characteristic of childhood apraxia of speech, negatively affecting speech sound production and intelligibility.

Conclusion: According to the Turkish Early Language Development Test (TEDİL), the patient's equivalent receptive language age was 4 years three months, and expressive language age was 4 years one month. Except for pragmatics, performance in all language domains was near age-appropriate levels. Eye contact skills did not reach the expected developmental level. Improvements in oral motor coordination were observed; however, due to low speech intelligibility, therapy will continue until the child reaches peer-level performance.

Keywords: Communication disorder, childhood apraxia of speech, developmental coordination disorder

Cite this article as: Bilgin C, Pancar D. Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu Eşliğinde Görülen İletişim Bozukluğuna Yönelik Hibrit Terapötik Yaklaşım: Olgu Sunumu. YIU Sağlık Bil Derg 2025; Ek1:31–31. <https://doi.org/10.51261/yiu.2025.1751141>